

Eingin orsök at halda seg aftur

Tað er eitt sindur øðrvísi at fara í skúla í hesum aldrinum, og tað krevur nakað av einum. Men tað eru nokk so nógv ting, ið man bara veit frá lívsroyndum, ið man ikki veit tá man er 18 ella 20 ár. Man veit t.d., at ting skulu gerast og tey gera seg ikki sjálvi. Í hesum aldri situr man ikki og skrivar ein stíl klokkan ellivu dagin áðrenn hann skal latast inn, sigur Signar í Homrum, sum 40 ára gamal fór aftur á skúlabonk. Í dag lesur hann búskaparfrøði á Fróðskaparsetri Føroya

Hallur av Rana

Tá fólkakæri sangarin Signar í Homrum leygardagin 25. juni 2016 trein á pallin við bólki sínum á Voxbotn framman fyri stóru mannamúgvuni í Vágshotni, hevði sangarin eina eyka orsök at vera í góðum lag.

Eins og nógvir av áhoyrarunum hevði sangarin nevnliga eina av eyðkendu hvítu húgvunum á høvduinum, ið boðaði frá, at hann hevði lokið prógv á einum av landsins nógvu miðnámskúlan.

Við 10,2 í miðal frá HF í Hoydølum kundi Signar í Homrum av sonnum vera errin av sínum prógvi, ið var fyrsta stigið á vegnum til eitt størri mál. Nøkur ár frammanundan hevði kollfirðingurin nevnliga sett sær fyri, at hann ynskti at lesa á Sögu- og Samfelagsdeildini á Fróðskaparsetrinum.

Dreymurin gjørdist eisini veruleiki nakrar vikur eftir Voxbotn, tá 42 ára gamli Signar í Homrum eftir summarferiuna var millum teir fyrstu føroyingarnir, ið fingi móguleikan at taka eina bachelor-útbúgving innan búskaparfrøði á Fróðskaparsetur Føroya.

Byrjaði sum 40 ára gamal Tvey ára vóru tá farin síðan Signar í Homrum á fyrsta sinni møtti sum næmingur á Føroya Studenta og HF-skeið í Hoydølum. Tað var als ikki ein sjálffylgja, tí tað var nevnliga fyrstu ferð í 20 ár, at Signar í Homrum sat á skúlabeinki.

– Eg var 40 ár, tá eg fór í HF. Eg tók FHS fyrst í nítiárunum, og fekk tá bjóðað lærupláss sum handilsnæmingur, og tók eg av tí móguleikanum. Tað lá ikki fremst í tonkunum tá, at fara undir víðari lestur, men er tað nakað, ið er komið til mín seinni í lívinum, sigur Signar í Homrum.

Læruplássið gjørdist til eina longri yrkisleið innan sølu- og lýsingarverðina, men so ein dagin hoyrði hann eina lýsing í útvarpinum, ið gjørdist byrjanin til enn eitt skeið á skúlabeinki.

– Í nøkur ár hevði eg spælt við tankan um at fara undir víðari lestur. Hugurin var serliga til at lesa á Sögu- og Samfelagsdeildini á Fróðskaparsetur Føroya, men tað bar ikki ordiliga til, tí eg manglaði eina miðnámsútbúgving. Eg hevði enntá spurt meg fyri, um eg ikki kundi fáa undantak við mínum arbeiðsroyndum, men tað bar ikki til, greiðir Signar í Homrum frá, og heldur á.

– Ein dagin hoyrði eg so eina kunngerð í útvarpinum um, at síðsta freistin at tekna seg til HF nærkaðist. So eg gjørdi skjótt av, tók eina avgerð um, at nú skuldi tað verða, sendi eina umsókn inn, og byrjaði so á skúlanum eftir summarferiuna.

Strævið at sita stillur

Við eitt varð tilvera á arbeiðsmarknaðinum býtt út við eina tilveru á skúlabeinki aftur, og tað eydnaðist sum heild væl, tó at onkrir avbjóðingar vóru.

– Eg mátti líka venja meg við tað í byrjanini. Fyrstu tíðina var eg øgiliga troystur av at skulu sita so langar dagar. Tað var øgiliga tungt. Men tað at lesa og læra var eingin trupulleiki, minnst Signar í Homrum aftur á.

At fara aftur á skúlabonk sum 40 ára gamal hevði sínar avgjördar fyrimunir, ásannar Signar í Homrum, tá hann hugsar aftur á tíðina í Hoydølum.

– Tað er eitt sindur øðrvísi at fara í skúla í hesum aldrinum, og tað krevur nakað av einum. Men tað eru nokk so nógv ting, ið man bara veit frá lívsroyndum, ið man ikki veit tá man er 18 ella 20 ár. Man veit t.d., at ting skulu gerast og tey gera seg ikki sjálvi. Í hesum aldri situr man ikki og skrivar ein stíl klokkan ellivu dagin áðrenn hann skal latast inn, sigur Signar í Homrum.

Hóast tað aldrin var ætlanin hjá Signar í Homrum at fara aftur í miðnámskúla, so er hann í dag glaður fyri avgerðina at fara á HF. Tí hóast hann sjálvur metti, at arbeiðsroyndir móguliga kundi viga upp móti einum manglaði prógvi frá miðnámskúla, so er hann í dag sannførdur um, at hann lærði nøkur virðismikil amboð í HF, ið eru góð at hava, nú hann er farin undir víðari lestur.

– Hóast eg royndi at sleppa undan, so dugi eg at síggja aftaná, at tað var skilagott at taka HF. Har lærði man tað at lesa, og fáa tey røttu amboðini til víðari lestur. So í dag eri eg glaður fyri, at eg valdi at fara á HF, sigur Signar í Homrum.

Leiðin gekk á Fróðskaparsetrið

Eftir tvey ár í Hoydølum hevði

Signar í Homrum loksins fingið skjøluni, ið hann hevði brúk fyri at sleppa víðari, og gamli dreymurin um at sleppa undir hægri lestur livdi enn í huganum hjá kenda kollfirðinginum. Einkin ivamál var heldur um, at tað skuldi vera á Fróðskaparsetrinum.

– Eg dugdi ikki at ímynda mær eina tilveru sum 42 ára gamal á Oyrarsundi, so avgerðin at lesa víðari á Fróðskaparsetur Føroya var løtt at taka, greiðir Signar í Homrum frá.

Meðan Signar í Homrum tók HF, var arbeiðið við at seta eina nýggja búskaparútbúgving á stovn á Fróðskaparsetrinum komin so langt áleiðis, at útbúgvingin á fyrsta sinni varð boðin út, tá Signar í Homrum søkti inn á Setrið.

– Tá man bjóðaði næmingum at lesa búskaparfrøði fyri fyrstu ferð í Føroyum, hugsaði eg, at tað hevði verið spennandi at roynt. So tað gjørdist mitt val, sigur Signar í Homrum.

Langir dagar

At tað ikki er heilt tað saman at taka eina miðnámskúlaútbúgving og eina bachelor í búskaparfrøði, var nakað, ið Signar í Homrum skjótt legði merki til, tá hann byrjaði á Fróðskaparsetrinum.

– Eg væntaði ikki, at tað var so nógv at gera, sum tað er. Vit eru í skúla fyra tímar hvønn dag, og eg brúki minst tað sama til at lesa heim. So hetta er eitt fulltíðar-

arbeiði, sigur Signar í Homrum.

Men hóast umhvørvið er munandi øðrvísi, so er hann glaður fyri nýggja umhvørvið á Sögu- og Samfelagsdeildini, har hann fólir, at lærararnir og starvsfólkini gera sítt til, at tað skal gangast næmingunum væl.

– Nú havi eg ikki sjálvur lisið í Danmark, men tað hava nøkur av hinum, ið eg lesi saman við. Tey vísa á, at tað er ein øgiliga stórur munur á at lesa á Setrinum, og at lesa í Danmark, tí at man her í Føroyum er so nógv tættari upp á læraran. Um man hevur onkran spurning, so ber til at fáa fatur á honum, tí man skal ikki kappast við 150 aðrar næmingar, greiðir Signar í Homrum frá.

Framtíðin

Bachelor í búskaparfrøði á Fróðskaparsetrinum er ein trý ára útbúgving, og í løtuni er ikki móguligt at taka eina víðari útbúgving á Setrinum innan búskaparfrøði. Hvat ætlanin er eftir, at Signar í Homrum vónandi fær prógv á Setrinum, veit hann ikki reiðiliga enn.

– Eg taki hetta fyrst, og so fáa vit at síggja hvørjar móguleikarnir eru, tá eg eri liðugur á Setrinum. Men eg havi arbeitt nógv innan sølu, so eg vænti at tað verður á onkran hátt tann vegin eg fari, sigur Signar í Homrum.

Spurdur um hann kann viðmæla øðrum til at gera tað sama sum hann, og fara aftur á skúlabonk eftir ein longri steðg, er hann skjótur at svara.

– Absolutt, tað er eingin orsök at halda seg aftur. Um man hevur hug og umstøður til at lesa, so kann tað viðmælast. Aldurin er eingin forðing fyri tí, og talan er um eina góða íløgu, sigur Signar í Homrum.

»Tað var skilagott at taka HF. Har lærði man tað at lesa, og fáa tey røttu amboðini til víðari lestur. So í dag eri eg glaður fyri, at eg valdi at fara á HF«